

malitia, perit vna sermonis cultus
& grauitas, quippe rationem inter
& orationem firmissimus intercedit
nexus. Hoc modo quidem sibi
homo mente deprauatus, sed, quod
maxime dolendum, aliis quoque
fidei suæ commissis infert
damnum.

III. Quærere heic ex me aliquis
videtur, num ad veram eloquen-
tiam salutareque sermonis exer-
citium peruenire poterit nemo, nisi
rationem habeat emendatam, diui-
naque instructam luce? obtinebit
quidem eloquentiæ speciem quam-
dam, sed turgidam verborum præ-
stigiis, a qua prudentia omnis abest
quam longissime; contra homo
diuinis præceptis castigatus vereque
excultus, vt nimis quæsitum cor-
poris ornatum negligit, ita in di-
cendo quoque natiuam, eamque
optimam sequitur formam. hæc
omnino est ingenua, hæc viuax
suis-